

כל המנחות פרק ראשון מנחות

ד.

עין משפט
נר מצוה

ז א מיי' פ"ה מהל' פסוק"מ
הל"ח:
ח ב מיי' פ"ד מהל' פסוק"מ
הל' טז:

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

חַטָּאת קרייה רחמנא. לפי טעם זה לא היה לרץ ללמוד צ"ק דוּחָסִים (דף ט: ב') דשמיעת הקול צמה הלד ומבטקא דשמעמין לא קאי אלף לילף לה מדמכתיב הוּא: **מֵאֵר** נפקא מינה אלא תנא דבי רבי ישמעאל. צטקו הדס (מולד' ספ) ופרק (ה) מנפלת ב"ה (דה דף כג:) משני ב"ה מדמתי ליה יליפין לפי שהג"ש מנחישות וזאת וזו אלכל כאלן ובסבורי צפ"פ הורה כהן (ד: ה) ואלפ"י לדרוש (ל"ה) דרש"י (ל"ה) ודמתי (והסירה דפ"ה) הכתלה (למקנ' ד' מה: טו) קשיא גבי כבשים מעבדין את הלחם ל"א ונמר כן נכס יהיו מיהיו ולא נמר יהיו מתהיינה והתם מניין למילף רחמייהו ללחם וצבשים מעבדין זה את זה וכן צפ"פ דיבמות (דף ט: ב') מנכשי אהדיי דמני למילף דמן האב ולא מן האם או מן האם ולא מן האב מיקרי אחווה: **ליגמר** ענונו מעוני דשמיעת הקול. אע"פ דשמיעת הקול גופא יליפין צמה הלד צפ"פ דוּחָסִים (ד' ט: ב') וצביא היא צפרק אחירו מקומן (חכים דף נה.) חי דבר הלמד צבנין (אב חזר ומלמד צפ"ש ולא אשמיטא מכל מקום פירך שפיר דלגמר ענונו מעוני דשמיעת הקול או נפשט מהכא דבר הלמד צבנין אכ אין חזר ומלמד צב"ש" ט' תימא דרטריות פרק הורה כהן (דף ט: ב') יליף ללא מיימי אסם תלי ח"א על ספק חטאת קציעה צב"ש" דנאמר אסם צבאסם תלי ונאמר ואסמו צצבור ואדכרה יליף ענונו מעוני דשמיעת הקול דעולה ויורד דהא צבעי למימר (ה) דמונחא דדעה הוא דגמירי (ז) לא קאי ובצ"ק לשנועות (דף י.) אשכחנא דיליף שפיר דרשא חדש (ל"ה) מעון עונו: **חַטָּאת טעמא** אר דבתיב בה היא. כבמה דרובתי דשמע דילפיין עיבוצא צחטאת דכתיב צה היא אלן ובפרק קמא דוּחָסִים (דף י.) צבשי מקומות (ל"ה) רבי אליעזר ואמר ר' אסי האלס אמר לה היא רבי יוסעבד חטאת ואמר צה היא צשטיה כ"ס עד התם חטאת טעמא מאי דכתיב צה היא ותימיה דהתם צהיהא פירקא (ל"ה) אמר חוץ מן הפסוק והטעמא (ל"ה) ל"ה מקריא אחריני ופירקא ח"ר חייס יליף למעטא ששטתה לשם עולה וחד למעטא (ל"ה) ששטתה לשם חטאת מיזר ומזרוע וקשיא לפירושו ח"ר מאי פריך תלי לשם חטאת מאי ומזרוע חטאת כשירה ומרצה משום דכתיב זאת חטאת חטאת מורה חטת לכל חטאות ויש דוחקים דכתיב דרש הוא לעכב היינו הוא דכתיב צחטאת גיזא משום דחלקמר צפ"פ דוּחָסִים (דף ט: ב')

א אינ' ל' כשירין למה הן צבין ואמרין מלניו צבאין לאלהר מיתה שהם
 שרין ואינם מרין לשמה שהציאה טוואתה ווממה יציאו יורשה
 עולמה ואשם נמי קרב למותרו והשפא יל' לאו דכתיב הוא בשעיר
 נשיא הוא אמניה טחאת נקבה דהאי גופא לא קרבה מותרה אלא
 לדמיס כגון מפרים שני טחאות אלהיות הוא דפסל כהמנהל
 לשמה אבל שעיר נשיא דהוי זכר והוא גופיה קרב עולה למותרו ליתכשר
 ו' וזומר שמה לא ילפיין יחיד מנשיא ועוד י"ל דהא דחטאת אמא
 שמה אי' לא כתב אלא בפסח לא היה דרשנין (כי' ז') א"י הוא [וחא]
 שם הכ' א' **ואחר** הקשרת **אמריהם**. ודאי דכתיב ל' קורבן קדשים
 יאלינו נשטח צבאין קמא דזבחים (נ' ו' ח' ט') פירש קורבנא דלא
 הקרבה כגון טחאת הוא אשם הוא ואע"ג דכתב אשם הוא אשם אשם
 דריש צספרי בפשטא דהא היה צני אשם מזורע יל' כחטאת א' כלשם
הוא אמה ז' אברביר. הונא. משמע דהוא דכתב לאלהר הקטרת
 ו' ו' **כל כספרי** דגרסי צפרק ולו קדשים (מזורע ז' פ') מלמיה דרבי
 יוצא דלצבאן מוקי ליה ללכרד הונא ועוד דכתיב דריש ליה למעטוי
 פתם בשר לעושה. הא סימיה אמאי כשר לעולה הא אמרין
 טחאת ממה צבאש רועה וכי סימא הי"מ לכתילה אבל דיעבד
 שוקא קמא דצבאות (דף יב.) אשם שמתו בעולה שמתה דהוי

מה לי שניו קודש בו' [ג] ושניו דשני ליה לא מסתבר לי' להו דכ"ט
והחשבה דמיניכרא ו' פסל רחמנא שלא יאמרו מותר לשנות: **חטא**
קרייה רחמנא לא ישים עליה [ד] לבונה כי חטא הוא. (ויקרא ה) מה
חטאות חטאת שלא לשמה ב'ו' היא פסולה שלא לשמה: **ומסרה דבכה**.
הפריש מעות למנחת כוטה ב'ו' [ה] והו'
המעות יותר מן השעורים ופלו לנדבה
לייני לשלש שפחה שפירות שסיו
במקדו והיו נותנין צבון ארזות מעות
וכסאיה מוצה בעל היו קונון מעות
ככסאיה לעולות הכשר לשם והעורות
לכהנים וקרי להו נדבת ציפור: **עון**
כתיב ב'ה. מזכרת עון ונחטאת נמי
כתיב ואותה נתן לכס לשאת את עון
העדה: **מה חטא מוסרה דבכה**.
כדאמר בשילחי ו'לד חטאת במסכת
תמורה (דף כ"ג) ו' מדרש דרש יהודיע
הכהן כסף אשם וכסף חטאות להכניס
אישו דבר הבא ממזל חטאת וממונת
האשם לשלש לש' [ו] ועורות להכניס:
בזאס כתיב [ויקרא ה] ולא ידע ואשם ונשא
עונו: **ו' היא שיבה ו' היא ביאה**.
מפרש תורת הכהנים' מה ביאה חולץ
וקופה וטור וטוה' לי שבו. אלמא
מגרינ' ג"ס חצי' ואשכ"ח ללח דמו
הסמיכות הואיל ושנייה' לשון ביאת
הביה הן יש לשנות אחריה אלל זה
עיקר **מעונו דשמיטת קול**. דשמיטת
קול חטאת היא: **מנחה**. הואיל ולא
גמר ממנחת ה': **דכתיב ב'ה**.

בַּחֲמֹת נָשִׁית חֲמֹת הָאֵלֶּם וְלֹא יָדָעָה
שָׁלָה לָשׁוֹן: אֲשֶׁם זָמָר בּוֹ הוּא לְאִחִי
הַקְּטָנִים אִימּוּרִין. כִּפְּרָשׁוֹ כִּי אֵת אֶחָד
וְהַקְּטָנִים אֹמֵם הֵכֵן מִמְּחֵלָה
לָהּ: אֲשֶׁם הָאֵלֶּם וְהִילָכָה אֲשֶׁם לֹא אִיפְסִיל
[ב] בְּשָׁלָה לָשׁוֹן דֵּהָ בַּחֲמֹתָהּ כְּמִי
[בא] וְהַקְּטָנִים לֹא עִיקַר הוּא. וְלִיכָא
לְמִיפָק הָאֵלֶּם אֲשֶׁם וְלֹא שְׁחִיטָה אִימּוּרִין
לָשׁוֹן לָשׁוֹן [בא] דֵּהָ אֵלֶּם עֲלָמָה שָׁלָה
הַקְּטָנִים אִימּוּרִין כִּשְׁר כְּדֹאמְרִינָן כִּפְּ
תַמִּיד שִׁחַת שְׁחַת בְּמִסְכַּת פְּסָחִים (דף ע"ג)
נִתְמַלְא אִימּוּרִין אֲשֶׁם אֶחָד בּוֹ מִעֲבַד
דְּכִרָּה וְהִלָּכָה בְּשֶׁר אֵלֶּם פֶּסַח וְחֲמֹתָהּ
כְּמִי הוּא בְּשִׁחִיתָה זָכָה פֶּסַח הוּא [שְׁמֹת
[ב] [בא] וְיִצְחָק נָשִׁית כְּמִיכָה וְשִׁחַת אֹתוֹ
בְּנִקּוּם אִשֶׁר שִׁחַת אֵת הָעֵינֶה לִפְנֵי
ה' חֲמֹת הָאֵלֶּם: וְאֵלֶּם הוּא. דְּלֹאֵס
לָמָּה לִי: שְׁמִיקָה לְרַעֲיָה. שְׁמִיכָתָהּ
בְּעֵלֶיָּה בָּחֹר כִּי וְבַחֲמֹת אֹרְלָה לְמִיתָה
וְקִיּוּמָה לָקִין כֹּל בְּחֲמֹתָהּ מִתָּה בְּאֵס
רֹעֵה וְלִכְסִיחָאֵךְ יִמְכֹּר וַיִּפְלוּ דִּמּוּ
וְדִבְרָה וְאֵם כִּכֵּר נִסָּה לְרַעֲיָה מִמְּסֻבָּה
לְרֹעֵה וְשִׁחַתוֹ מִתָּה כִּשְׁר לְעֹלָה
דֵּהָ סָמְמוֹ לְעֹלָה וְאִין עֵס אֲשֶׁם
עֹלִיב [ב] דְּשׁוּפְרוֹת דְּבִדָּה [ע] [עֹלָה] כְּדִפְּ
וְשִׁחַתוֹ [ע] [ע] מִסָּה לְמִתְכַּסֵּה
לְעֹלָה: לֹא נִיפָק. דְּלֹא מְסֻבָּה לְרֹעֵה
וְשִׁחַתוֹ [ע] [ע] מִסָּה לְמִתְכַּסֵּה

לעולה דעדיין שם אשם עליו וצבי עקירה דלישטתיה הדידי לשם עולה
דכל כמה דלא עקר מיניה שם אשם לא ממכר: **דאמר קרא הוא בכיוריו**
ויא ב"א פסול הוא: **פסול** מהקטיר ושיריה אין נאכלין: **להסיר** חדש:
אשם נזיר נזיר טמא מצוי אשם להכשיר למנוי נזירות טהרה דכתיב
והציא כנש בן שנאו לאשם והימים הראשונים יפלו וגו' (מנצח ו:)
אשם
שלא לשמו כתב דרמנא הוא וכי תימא לילפו שאר תטאות מיניה צ
לגלויהו אחא דלאשם דלא מעבד כהוא דפסק צפ"ק דצוחים (גס זז עה)
התחמא תחול לגלויהו אהא דהוא דמנחא טורא ומנחא שקאות דמעבד אשם
הוא דריש בת"כ הוא קרב ואין תמורו חוץ ולמעט מודה ואיל נזיר
יילפינן מיניה משום דלא משמע להו לשמו אלא כשכתב הוא עס שם י
[להן] דריש בת"כ למעווי אשם נזיר ואשם מזורע מכסף שקלים אש
הוא פרט לששטנה שאל להמה נראה דאסמכתא צנלמא הוא: **וא**
יאמורינן אש דריש ושקטיר אותה להמה המזנה אש לה' אשם הוא (ויק
עקבא) אשם הוא אשם אשם [להן] הוא " (הוא) קרב ואין תמורו
אשם נזיר ומזורע מכסף שקלים: **אשם** שניתר צריעה ושחמ
בתמורה אשם אלו קדשים (גס זז עה דף יט) דנמינא דכל שם
כשר אפרי הא דתינא דאשם צפסאם צוקו חלו דברים (דף עא.) א

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רע"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) ועי' בכריתות דף ע"ב. (ב) משמע דגריס בגמ' ושטחו לשם עולה ולאכארה י"ט ד"כ אפילו לא יתקן מה דמי קרייל דלפי' אשם כפי אש שטחו שלא לשמו ואולי לזאת שנכתבו בעלים בזהר מין דפסול פסול גמי שלא לשמו לא לא דיתקן. (ג) לזכור הישך משמחת זבח אחר דעמי יתקן אם נכתבו בזהר וזה אשם ואולי דתפרש נקבה לעולה וילדה וזכר דקרייל בתמורה דף ק' דרש"ה עד שיסתבך או בתפרים נקבה לשפחו וע"ש בתמורה דף ק"ו. (ד) נראה דל"ל בהסיוס פירקא בגמ' דנמי הפסח וכו'. ועי' מוס' דקדוש דף ע"ב: 3: